

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

nr. 248.101 van 31 juli 2020
in de zaak A. 231.375/X-17.759

In zake:

1. de bv MADAIN
2. de bv THE MASTERS
3. de bv ZAI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Inke Dedecker
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Spoorwegstraat 105
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kristof Krol
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Prins Bisschopssingel 11

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nicolas Bonbled, Thomas Eyskens en Sebastiaan
De Meue
kantoor houdend te 1000 Brussel
Bischoffsheimlaan 33
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 27 juli 2020, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 24 juli 2020 ‘houdende wijziging van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken’, “meer bepaald artikel 5”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 31 juli 2020, om 10.30 uur.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sebastiaan de Meue, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partijen zijn uitbaters van een nachtwinkel.

Nachtwinkels mogen in normale omstandigheden geopend zijn van 18.00 uur 's avonds tot 7.00 uur 's ochtends.

Zij worden sinds medio maart geconfronteerd met maatregelen van de verwerende partij die beogen de verspreiding van het coronavirus SARS-CoV-2 tegen te gaan en dus van de ziekte die wordt veroorzaakt door dit virus, COVID-19. Die maatregelen zijn thans inzonderheid opgenomen in het ministerieel besluit van 30 juni 2020 'houdende dringende maatregelen om de

verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken', zoals meermaals gewijzigd.

Met het bestreden ministerieel besluit van 24 juli 2020 'houdende wijziging van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken' (BS 24 juli 2020) worden de verzoekende partijen (opnieuw) verplicht hun nachtwinkels te sluiten uiterlijk om 22.00 uur, waar deze aan de vooravond van de bestreden maatregel nog open mochten blijven tot één uur 's nachts. Ingevolge de wijziging bij artikel 5 van het ministerieel besluit van 24 juli 2020, luidt artikel 8 van het ministerieel besluit van 30 juni 2020:

“Winkels mogen open blijven volgens de gebruikelijke dagen en uren. Nachtwinkels mogen geopend blijven vanaf het gebruikelijke openingsuur tot 22.00 uur.”

IV. Nadere precisering van het voorwerp van de vordering

Standpunt van de verwerende partij

4.1. Na het instellen van de voorliggende vordering is het ministerieel besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken' andermaal gewijzigd bij ministerieel besluit van 28 juli 2020 'houdende wijziging van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 houdende dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken'.

Artikel 6 van het voormeld ministerieel besluit van 28 juli 2020 wijzigd artikel 8 van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 als volgt:

“§ 1. Winkels mogen open blijven volgens de gebruikelijke dagen en uren. Nachtwinkels mogen geopend blijven vanaf het gebruikelijke openingsuur tot 22.00 uur.

§ 2. Er wordt individueel gewinkeld en gedurende een periode van maximum 30 minuten, behalve in geval van een afspraak.

§ 3. In afwijking van paragraaf 2, mag een volwassene de minderjarigen die onder hetzelfde dak wonen of een persoon die nood heeft aan begeleiding, vergezellen.”

4.2. De verwerende partij werpt in de nota op dat de vordering tot schorsing, die enkel kan gelden voor de toekomst, hierdoor zonder voorwerp is. Minstens hebben de verzoekende partijen geen belang meer bij de inwilliging ervan, omdat artikel 6 van het ministerieel besluit van 28 juli 2020 uitvoerbaar blijft.

Beoordeling

5. De beperking van de openingsuren van de nachtwinkels is onder de beide regelingen gelijk. De wijziging van het ministerieel besluit van 30 juni 2020 bij het nieuwe ministerieel besluit van 28 juli 2020 verschilt op dat punt inhoudelijk dus niet van de vorige wijziging ervan bij ministerieel besluit van 24 juli 2020.

Het aangevoerde middel kan ook probleemloos betrokken worden op het nieuwe besluit.

6. Aangenomen wordt dan ook, in de huidige stand van de rechtspleging, dat het materieel voorwerp van de vordering ongewijzigd is gebleven maar dat de vordering gericht tegen het ministerieel besluit van 24 juli 2020 geacht kan worden, thans gericht te zijn tegen het vervangende besluit van 28 juli 2020, althans voor zover het de nachtwinkels een sluitingsuur om 23.00 uur oplegt.

Gelet op het hoge tempo waarin de verwerende partij moet schakelen om maatregelen te nemen, aangepast aan de snel wijzigende gezondheidssituatie, zou anders oordelen op gespannen voet staan met het recht van de verzoekende partijen op toegang tot een rechter die hen daadwerkelijke rechtsbescherming kan bieden.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

7. De verzoekende partijen waren, hoewel behoorlijk opgeroepen, op de terechtzitting niet vertegenwoordigd.

Overeenkomstig artikel 4, derde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ moet de vordering derhalve worden afgewezen.

VI. Kosten

8. Het aangevochten ministerieel besluit is weliswaar vervangen, maar het is niet ingetrokken, zodat de verzoekende partijen er enkele dagen de volgens hen onwettige gevolgen van hebben ondergaan. Zoals hiervóór is opgemerkt, is het materieel voorwerp van de bestreden maatregel niet verdwenen – en is de exceptie van de verwerende partij daarover verworpen – zodat de verwerende partij op geen enkele manier kan worden toegerekend dat zij is opgetreden om de verzoekende partijen rechtsherstel te verlenen. Er is bijgevolg geen reden om de kosten door de verwerende partij te laten dragen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 600 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij, elk voor een derde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenendertig juli tweeduizend twintig, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren, kamervoorzitter,
bijgestaan door

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Van Haegendoren